

Artikel 4

Grunde til fakultativ ikke-fuldbyrdelse

Den judicielle myndighed i fuldbyrdelseslandet kan afvise at fuldbyrde en europæisk arrestordre:

- 1) hvis det forhold, der ligger til grund for en europæisk arrestordre i et af de tilfælde, der er nævnt i artikel 2, stk. 4, ikke udgør en lovovertrædelse efter fuldbyrdelseslandets lovgivning; for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel kan fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdelseslandets lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme type regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelseslandets lovgivning;
- 2) hvis den person, der er genstand for den europæiske arrestordre, retsforfølges i fuldbyrdelseslandet for det samme forhold som det, der ligger til grund for den europæiske arrestordre;
- 3) hvis de judicielle myndigheder i fuldbyrdelseslandet har besluttet enten ikke at indlede retsforfølgning for den lovovertrædelse, der er genstand for den europæiske arrestordre, eller at bringe en sådan til ophør, eller når den eftersøgte i en medlemsstat har været genstand for en anden endelig afgørelse for de samme forhold, som er til hinder for yderligere retsforfølgning.
- 4) hvis der er indtrådt forældelse med hensyn til tiltale eller fuldbyrdelse af straf i henhold til lovgivningen i fuldbyrdelseslandet, og denne medlemsstat er kompetent i medfør af sin egen straffelov;
- 5) hvis det fremgår af de oplysninger, som den judicielle myndighed i fuldbyrdelseslandet har til sin rådighed, at den eftersøgte person er blevet endeligt dømt af et tredjeland for de samme forhold, på betingelse af at sanktionen, i tilfælde af domfældelse, er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter domslandets lovgivning;
- 6) hvis den europæiske arrestordre er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom eller sikkerhedsforanstaltning, dersom den eftersøgte fortsat er statsborger eller bosat i fuldbyrdelseslandet og dette forpligter

sig til selv at fuldbyrde straffen eller sikkerhedsforanstaltningen i henhold til sin egen nationale lovgivning;

- 7) når den europæiske arrestordre omfatter lovovertrædelser, som:
 - 1) efter fuldbyrdelseslandets lovgivning betragtes som begået helt eller delvis på detes territorium eller på et sted, der ligestilles med dets territorium;
 - 2) er begået uden for udstedelseslandets territorium, og fuldbyrdelseslandets lovgivning ikke hjemler adgang til retsforfølgning for tilsvarende lovovertrædelser, når de er begået uden for fuldbyrdelseslandets område.

Artikel 5

Garantier, som udstedelseslandet skal give i særlige tilfælde

Fuldbyrdelseslandets lovgivning kan indeholde bestemmelser om, at dens judicielle myndighed kun må fuldbyrde en europæisk arrestordre på følgende betingelser:

- 1) hvis den europæiske arrestordre er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom eller sikkerhedsforanstaltning, der er idømt ved en afgørelse truffet in absentia, og den berørte person ikke er blevet indkaldt personligt eller på anden måde er blevet underrettet om tid og sted for det retsmøde, som førte til afgørelsen in absentia, kan overgivelsen gøres betinget af, at den judicielle myndighed i udstedelseslandet giver garantier, der skønnes tilstrækkelige til at sikre, at den person, der er genstand for den europæiske arrestordre, får lejlighed til at appellere eller gøre indsigelse i udstedelsesstaten og til at være til stede ved domsafsigelsen;
- 2) hvis den lovovertrædelse, der ligger til grund for udstedelsen af den europæiske arrestordre, kan straffes med livsvarig fængselsstraf eller en livsvarig sikkerhedsforanstaltning, kan fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre gøres betinget af, at udstedelseslandet i sin lovgivning har bestemmelser om, at den idømte straf - enten på anmodning eller senest efter 20 år - kan tages op til fornyet prøvelse, eller om anvendelse af lempeligere foranstaltninger, som den pågældende er berettiget til i henhold til lan-